

Sentencja

Artykuł 14 ust. 3 dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) i art. 30 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6 i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE, w związku z art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwom członkowskim na niekaranie osoby fizycznej, która w ramach dochodzenia prowadzonego przeciwko niej przez właściwy organ na podstawie tej dyrektywy lub tego rozporządzenia odmawia udzielenia temu organowi odpowiedzi, które mogą prowadzić do pociągnięcia jej do odpowiedzialności za czyn niedozwolony zagrożony sankcjami administracyjnymi mającymi charakter karny lub odpowiedzialności karnej.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Stuttgart – Niemcy) – Fussl Modestraße Mayr GmbH / SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE

(Sprawa C-555/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2010/13/UE – Świadczenie audiowizualnych usług medialnych – Artykuł 4 ust. 1 – Swoboda świadczenia usług – Równość traktowania – Artykuł 56 TFUE – Artykuły 11 i 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Handlowy przekaz audiowizualny – Uregulowanie krajowe zakazujące nadawcom telewizyjnym umieszczania w ich programach o zasięgu ogólnokrajowym reklamy telewizyjnej, której rozpowszechnianie ma zasięg wyłącznie regionalny]

(2021/C 110/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Fussl Modestraße Mayr GmbH

Strona pozwana: SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) oraz art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, które zakazuje nadawcom telewizyjnym umieszczania w ich programach o zasięgu ogólnokrajowym reklam telewizyjnych, których rozpowszechnianie ma zasięg wyłącznie regionalny.

Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu takiego uregulowania krajowego, pod warunkiem że jest ono odpowiednie do zagwarantowania realizacji założonego w nim celu w postaci ochrony pluralizmu mediów na szczeblu regionalnym i lokalnym oraz nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu – czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

Artykuł 20 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu takiego uregulowania krajowego, pod warunkiem że nie prowadzi ono do nierównego traktowania między ogólnokrajowymi nadawcami telewizyjnymi a podmiotami oferującymi reklamę w Internecie w odniesieniu do rozpowszechniania reklamy na szczeblu regionalnym, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe i in. / Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

(Sprawa C-640/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna organizacja rynków – Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 – Kwoty mleczne – Opłaty z tytułu nadwyżek – Mleko przeznaczone do produkcji serów o chronionej nazwie pochodzenia (ChNP) na wywóz do krajów trzecich – Wyłączenie – Artykuł 32 lit. a), art. 39 ust. 1 i ust. 2 lit. a), art. 40 ust. 2 i art. 41 lit. b) TFUE – Zasady proporcjonalności i niedyskryminacji – Ważność]

(2021/C 110/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe, Azienda Agricola Castagna Giovanni, Soc. Azienda Agricola Castellani Enio, Nereo e Giuliano Ss, Azienda Agricola De Fanti Maria Teresa, Azienda Agricola Giacomazzi Vilmare, Soc. Azienda Agricola Iseo di Lunardi Giampaolo e Silvano Ss, Soc. Azienda Agricola Mastrolat di Mastrotto Franco e Luca Ss, Azienda Agricola Righetti Michele e Damiano, Azienda Agricola Scandola Stefano e Gianni, Azienda Agricola Tadiello Roberto, Azienda Agricola Turazza Mario, Azienda Agricola Zuin Tiziano, 2 B Società Agricola Srl, Azienda Agricola Fracasso Claudio, Azienda Agricola Pozzan Mirko

Strona pozwana: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Sentencja

- 1) Artykuły 55, 65 i 78 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 248/2008 z dnia 17 marca 2008 r. należy interpretować w ten sposób, że nie wykluczają one z obliczania kwot krajowych na produkcję mleka i innych przetworów mlecznych oraz opłat z tytułu nadwyżek ilości mleka przeznaczonych na produkcję serów o chronionej nazwie pochodzenia na wywóz do państw trzecich.
- 2) Analiza trzeciego pytania prejudycjalnego nie wykazała żadnego czynnika, który mógłby wpłynąć na ważność art. 55, 65 i 78 rozporządzenia nr 1234/2007, zmienionego rozporządzeniem nr 248/2008.

(¹) Dz.U. C 399 z 25.11.2019.